

Supersommer ... eller?

Spørsmålet

Plutselig er jeg omringa av alle jentene i klassen.

«Hva er det?» sier jeg.

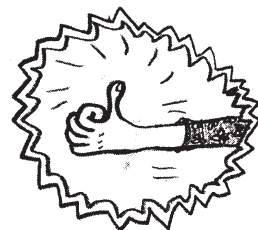
«Vi bare lurere på noe,» sier Anniken.

«Hva da?» spør jeg.

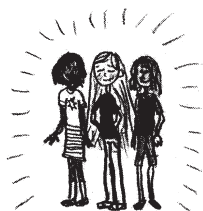
«Er du og Alfi kjærestere?» spør Anniken og ser RETT på meg.

«Hæ? Nei!» utbryter jeg med det samme.

Jeg synes spørsmålet var merkelig. Men det blir enda merkeligere. Plutselig rekker Anniken den ene armen sin i været og gir «tommel opp» til Iselin, Nora og Anita. Og de blir glade, og Iselin lyser opp. Det er VELDIG rart.

Eller nei.

DETTE er spørsmålet ...

«Fint,» sier Anniken.

«Da kan du spørre ham fra Iselin, da eller?» fortsetter hun.

«Iselin er forelska i Alfi, skjønner du.»

«Neil!» sier jeg (Det bare glipper ut av meg.)

«Hva mener du med nei?» spør Anniken strengt.

«Jeg mener nei, det kan jeg ikke,» svarer jeg.

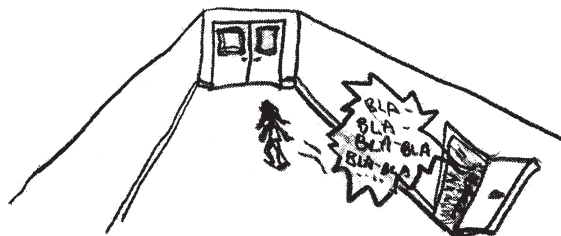
«Var det noe mer, da?» spør jeg med en stemme som ikke skjelver.

Jeg går gjennom jenteflokken og ut av klasserommet. Jeg hører de begynner å hviske og tiske.

«Hei Oda,» hører jeg Alfi si rett ved siden av meg.

«Hvor skal du'a?» spør Seb. Det sitter flere gutter i trappa.

«Ut,» sier jeg.

Hendelsen i trappa

«Skal vi ta skolebussen hjem i dag?» spør Alfi. Til meg. Han ser meg rett inn i øynene og venter på at jeg skal svare. Jeg blir stående og glane.

«Ja, skal vi?» spør han igjen.

«Hva da?» sier jeg.

«Ta bussen hjem sammen,» svarer han.

«Klart det,» svarer jeg, og føler meg *fullstendig* lykkelig.

Plutselig strekker Alfi hånda si opp mot meg. Jeg ser på den, og på ham, før jeg rekker ut hånda mi, og tar hans. Strømmen går som et støt gjennom kroppen min. Jeg kan ikke fatte hvis han ikke kjente det også. Jeg rødmer. De andre guttene i trappa ser på oss og flirer.

Eller nei. **DETTE**
er **HENDELSEN**
i trappa ...

«Ja, hjelper du meg opp, eller?» spør Alfi og klemmer så vidt i hånda mi.

«Klart det!» nesten roper jeg. Jeg drar så hardt i hånda hans at jeg nesten faller bakover og han nesten forover. Men ingen av oss faller, vi blir stående sånn. Vi står bare og holder i hverandre, midt i trappa. Hjertet mitt dunker, det føles som om vi bare står her og står her. *Bare han og jeg ...*

Men plutselig hører jeg jentestemmer og et ganske høyt hulk fra toppen av trappa. Jeg rekker å se at det er Iselin som hulker, før hun snur seg og løper. Anniken blir stående og se på meg og Alfi. Hun ser ganske rasende og sjokka ut. Så løper hun etter Iselin.

Oppgaver:

Se Elevbok 7A side 49.

Gjør oppgavene 1–7.

Forenklet med tillatelse fra Nina E. Grøntvedt